

September - November 1944, de slag om de Schelde

Een grote geallieerde troepenmacht staat na een snelle opmars vanuit Normandië aan de grenzen van Duitsland en Nederland. Alle havens langs de kust zijn óf nog in Duitse handen óf volledig verwoest waardoor de troepenbevoorrading steeds moeilijker wordt. Met steun van het Belgische verzet valt op 4 september de haven van Antwerpen onbeschadigd in geallieerde handen. De haven is echter onbruikbaar zolang het zware Duitse geschut de beide oevers van de Westerschelde beheerst.

In de langdurige "Slag om de Schelde" worden de Duitse troepen van beide Scheldeoevers verdreven. Dat kost een groot aantal militairen en burgers het leven.

Begin november worden de laatste Duitse bunkers uitgeschakeld en start men met de verwijdering van vele zeemijnen en wrakken uit de Westerschelde. Op 28 november arriveert dan het eerste geallieerde konvooi in de haven van Antwerpen.

Via Antwerpen bereikt nu een constante stroom goederen en militairen het front. De Duitse legerleiding acht dit feit zeer ernstig. Daarom vuren zij tot eind maart 1945 meer dan 1200 V1 en V2 raketten af op de stad en haven. Hoewel daarbij ruim 3000 mensen, voor het merendeel burgers, gedood worden heeft dit nauwelijks tot geen invloed gehad op het werk in de haven. Het doel van het laatste grote Duitse offensief, december 1944 in de Ardennen, is Antwerpen vanwege de strategische ligging van de haven. Een ander doel is de vernietiging van de noordelijke geallieerde troepen. Na een zware strijd met aan beide kanten grote verliezen, winnen de geallieerden deze slag.

Bombardementen

De geallieerden zijn in Normandië gestart met de bevrijding van Europa. Daar is de eerste plek dat de Atlantikwall wordt doorbroken. Om door te kunnen stoten naar de rest van Nederland is het belangrijk om de haven van Antwerpen te veroveren en de waterweg daar naar toe. Om de landing van geallieerden op Walcheren mogelijk te maken, besluiten de Geallieerden om de zeeoever te bombarderen, zodat het eiland onder water komt te staan (=inundatie). Daardoor zullen Duitse verdedigingsbatterijen onklaar raken, hun aanvoer en communicatie zullen stagneren en Duitse divisies worden gedemoraliseerd. Daarna zullen landingsboten door het dijkgat varen om Duitse stellingen van achteren aan te vallen, de landzijde is immers de zwakste kant. De batterijen worden daardoor uitgeschakeld en daarmee zou de toegang naar Antwerpen via de Westerschelde vrij komen. Vandaar uit kan Zuid-Nederland bevrijd worden. Op 1 oktober 1944 geeft Opperbevelhebber Eisenhower toestemming voor het zware bombardement op de zeedijk bij Westkapelle op 3 oktober. De Nederlandse regering is niet op de hoogte gesteld, want de geallieerden willen niet het risico lopen dat de actie verboden wordt.